

$$\text{więc } [g_{1\alpha}] = \begin{bmatrix} 0 & -\sqrt{2} & 0 \\ 0 & -\sqrt{2} & 1 \\ \frac{1}{2} & \sqrt{2} & \frac{1}{2} & \sqrt{2} & 0 \end{bmatrix}, \text{ a stąd } [g^{\alpha i}] = [g_{1\alpha}]^{-1} = \begin{bmatrix} \frac{1}{2}\sqrt{2} & 0 & \sqrt{2} \\ -\frac{1}{2}\sqrt{2} & 0 & 0 \\ -1 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Korzystając ze wzorów podanych w twierdzeniu 3.5 mamy $g_1^\alpha = g^{\alpha j} g_{ji}$ dla $\alpha = 1, 2, 3$ lub macierzowo $[g^\alpha_i] = [g^{\alpha j}] [g_{ji}]$,

$$\text{stąd } [g^\alpha_i] = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} & \sqrt{2} & 0 & \sqrt{2} \\ -\frac{1}{2} & \sqrt{2} & 0 & 0 \\ -1 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 2 & 2 & -1 \\ 2 & 3 & -1 \\ -1 & -1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 & \frac{1}{2} & \sqrt{2} \\ -\sqrt{2} & -\sqrt{2} & \frac{1}{2} & \sqrt{2} \\ 0 & 1 & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Zatem

$$\begin{aligned} [A^{\alpha\beta}] &= [g^\alpha_i] [A^{ij}] [g^\beta_j]^T = \\ &= \begin{bmatrix} 0 & 0 & \frac{\sqrt{2}}{2} \\ -\sqrt{2} & -\sqrt{2} & \frac{\sqrt{2}}{2} \\ 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & -2 & 1 \\ -2 & 2 & 0 \\ 1 & 0 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & -\sqrt{2} & 0 \\ 0 & -\sqrt{2} & 1 \\ \frac{\sqrt{2}}{2} & \frac{\sqrt{2}}{2} & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 2 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

7.5. Tensory ortogonalne. Rozkład biegunowy tensora

Definicja 7.11. Tensor $\underline{Q} \in \mathcal{T}_2$ nazywamy ortogonalnym, jeśli spełnia warunki: $\underline{Q}\underline{Q}^T = \underline{Q}^T\underline{Q} = \underline{1}$.

Jak wiadomo, zbiór tensorów ortogonalnych $\mathfrak{O} = \{ \underline{Q} \in \mathcal{T}_2 : \underline{Q}\underline{Q}^T = \underline{Q}^T\underline{Q} = \underline{1} \}$ z działaniem prostego nasunięcia jest grupą. Łatwo zauważyć, że dla tensora ortogonalnego

$\underline{Q} \in \mathfrak{O}$ istnieje tensor odwrotny $\underline{Q}^{-1} = \underline{Q}^T$ oraz $\det \underline{Q} = 1$ lub $\det \underline{Q} = -1$. Tensor ortogonalny $\underline{Q}$ traktowany jako odwzorowanie liniowe $\underline{Q} : \mathcal{T}_1 \rightarrow \mathcal{T}_1$ jest izomorfizmem ortogonalnym w przestrzeni $\mathcal{T}_1$, co oznacza, że zachowuje długości wektorów i kąty między wektorami (przykład 6.9).

W przestrzeni tensorowej $\mathcal{T}_2$ nad przestrzenią euklidesową E^3 tensor ortogonalny $\underline{Q} \in \mathfrak{O}$ ma co najmniej jedną wartość własną

równą 1 lub -1. Tensor $\underline{Q} \in \mathcal{V}$ taki, że $\det \underline{Q} = 1$, ma wartość własną $\lambda = 1$, a tensor $\underline{Q} \in \mathcal{V}$ taki, że $\det \underline{Q} = -1$, ma wartość własną $\lambda = -1$.

Twierdzenie 7.17. Niech $\mathcal{T}_2 = E^3 \otimes E^3$. Wtedy dla każdego tensora ortogonalnego $\underline{Q} \in \mathcal{V}$ istnieje baza ortonormalna $\{\underline{q}_i\}$ przestrzeni E^3 i liczba rzeczywista $\varphi \in (0, 2\pi)$ takie, że tensor $\underline{Q}$ daje się przedstawić w postaci

$$\underline{Q} = \det \underline{Q} (\underline{q}_1 \otimes \underline{q}_1 + \cos \varphi (\underline{q}_2 \otimes \underline{q}_2 + \underline{q}_3 \otimes \underline{q}_3) - \sin \varphi (\underline{q}_2 \otimes \underline{q}_3 - \underline{q}_3 \otimes \underline{q}_2))$$

Dowód twierdzenia pomijamy. Łatwo jednak na podstawie postaci tensora $\underline{Q}$ wywnioskować, że $\underline{Q}\underline{Q}^T = \underline{Q}^T\underline{Q} = \underline{1}$.

Z twierdzenia tego wynika, że dla każdego tensora ortogonalnego $\underline{Q} \in \mathcal{V}$ istnieje baza ortonormalna $\{\underline{q}_i\}$ przestrzeni E^3 i liczba $\varphi \in (0, 2\pi)$ takie, że reprezentacja $[Q^{ij}]$ tensora $\underline{Q}$ w bazie $\{\underline{q}_i \otimes \underline{q}_j\}$ jest macierzą o postaci

$$Q^{ij} = \det \underline{Q} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \cos \varphi & -\sin \varphi \\ 0 & \sin \varphi & \cos \varphi \end{bmatrix}$$

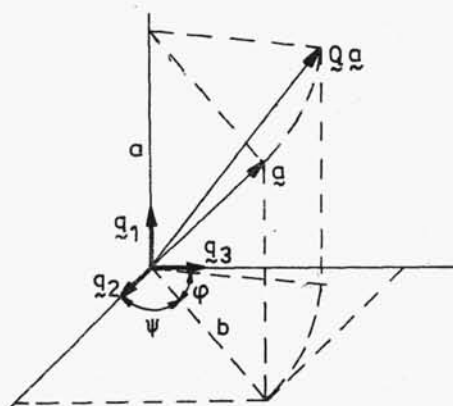
Tensor ortogonalny $\underline{Q} \in \mathcal{V}$ nazywać będziemy tensorem obrotu, jeśli $\det \underline{Q} = 1$, lub lustrzanym tensorem obrotu, jeśli $\det \underline{Q} = -1$.

Zbiór tensorów obrotu $\mathcal{R} = \{\underline{Q} \in \mathcal{V} : \det \underline{Q} = 1\}$ jest grupą z działaniem prostego nasunięcia tensorów. Grupa ta jest podgrupą grupy tensorów ortogonalnych i nazywamy ją właściwą grupą ortogonalną. Natomiast zbiór tensorów lustrzanego obrotu $\mathcal{R}' = \{\underline{Q} \in \mathcal{V} : \det \underline{Q} = -1\}$ nie jest grupą. Łatwo zauważyć, że $\mathcal{V} = \mathcal{R} \cup \mathcal{R}'$.

P r z y k ł a d 7.7. Niech $\{\underline{q}_i\}$ będzie bazą ortonormalną przestrzeni E^3 , a $\underline{Q} = \underline{q}_1 \otimes \underline{q}_1 + \cos \varphi (\underline{q}_2 \otimes \underline{q}_2 + \underline{q}_3 \otimes \underline{q}_3) - \sin \varphi (\underline{q}_2 \otimes \underline{q}_3 - \underline{q}_3 \otimes \underline{q}_2)$ tensorem obrotu. Znajdziemy obraz dowolnego wektora $\underline{a} \in E^3$ przy odwzorowaniu $\underline{Q}$.

Przedstawmy wektor $\underline{a} \in \mathbb{R}^3$ w bazie $\{\underline{q}_1\}$ w postaci (rys.7.2)

$$\underline{a} = a\underline{q}_1 + b \cos \psi \underline{q}_2 + b \sin \psi \underline{q}_3$$

Rys.7.2

Znajdziemy $Q\underline{a}$, zatem otrzymamy

$$\begin{aligned} Q\underline{a} &= (\underline{q}_1 \otimes \underline{q}_1 + \cos \varphi (\underline{q}_2 \otimes \underline{q}_2 + \underline{q}_3 \otimes \underline{q}_3) - \\ &- \sin \varphi (\underline{q}_2 \otimes \underline{q}_3 - \underline{q}_3 \otimes \underline{q}_2)) (a\underline{q}_1 + b \cos \psi \underline{q}_2 + b \sin \psi \underline{q}_3) = \\ &= a\underline{q}_1 + b \cos \varphi \cos \psi \underline{q}_2 + b \sin \varphi \cos \psi \underline{q}_3 + b \cos \varphi \sin \psi \underline{q}_3 - \\ &- b \sin \varphi \sin \psi \underline{q}_2. \end{aligned}$$

Stąd

$$Q\underline{a} = a\underline{q}_1 + b \cos(\psi + \varphi) \underline{q}_2 + b \sin(\psi + \varphi) \underline{q}_3$$

Porównując wektory $\underline{a}$ i $Q\underline{a}$ widać, że wektor $Q\underline{a}$ został otrzymany przez obrót wektora $\underline{a}$ wokół osi wyznaczonej przez wektor $\underline{q}_1$ o kąt φ . Zatem tensor Q obraca wektory o kąt φ wokół osi $\underline{q}_1$. Przykład ten wyjaśnia nazwę "tensor obrotu".

Tensory właściwej grupy ortogonalnej będziemy oznaczać przez R_k^φ . Zatem mamy

$$R_k^\varphi = \underline{k} \otimes \underline{k} + \cos \varphi (\underline{l} \otimes \underline{l} + \underline{n} \otimes \underline{n}) - \sin \varphi (\underline{l} \otimes \underline{n} - \underline{n} \otimes \underline{l})$$

gdzie $\{\underline{k}, \underline{l}, \underline{n}\}$ jest bazą ortonormalną przestrzeni E^3 . Wektor $\underline{k} \in E^3$ nazywamy wektorem obrotu, a liczbę $\varphi \in (0, 2\pi)$ kątem obrotu. Ponieważ $(\underline{R}_k^\varphi)^T = \underline{k} \otimes \underline{k} + \cos \varphi (\underline{l} \otimes \underline{l} + \underline{n} \otimes \underline{n}) + \sin \varphi (\underline{l} \otimes \underline{n} - \underline{n} \otimes \underline{l}) = \underline{R}_k^{-\varphi}$, a więc tensor $(\underline{R}_k^\varphi)^T$ jest tensorem obrotu o kąt $-\varphi$ wokół wektora $\underline{k}$. Łatwo zauważyć, że

$$\underline{R}_k^\varphi \underline{R}_k^\psi = \underline{R}_k^{\varphi+\psi} \quad \text{dla} \quad \varphi, \psi \in \mathbb{R} \quad \text{i} \quad \underline{k} \in E^3$$

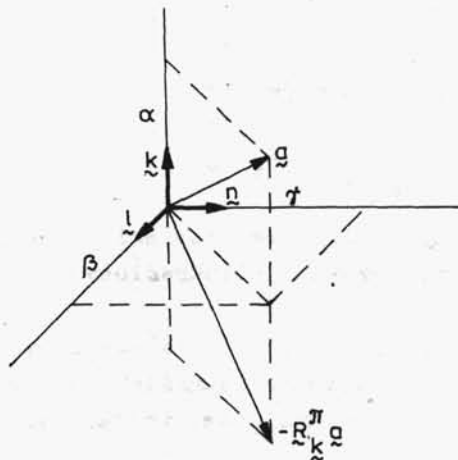
Zbiór tensorów $\mathcal{R}_k = \{\underline{R}_k^\varphi \in \mathcal{R} : \underline{k} - \text{ustalony wektor, } \varphi \in \mathbb{R}\}$ obrotu wokół wektora $\underline{k}$ jest grupą abelową. Grupa ta jest podgrupą właściwej grupy ortogonalnej.

Tensory ze zbioru $\mathcal{R}'$ mają postać $-\underline{R}_k^\varphi$, gdzie $\underline{R}_k^\varphi \in \mathcal{R}$.

P r z y k ł a d 7.8. Niech $\{\underline{k}, \underline{l}, \underline{n}\}$ będzie bazą ortonormalną przestrzeni E^3 , a $-\underline{R}_k^\pi = -\underline{k} \otimes \underline{k} + \underline{l} \otimes \underline{l} + \underline{n} \otimes \underline{n}$ tensorem ze zbioru $\mathcal{R}'$. Znajdziemy obraz dowolnego wektora $\underline{a} \in E^3$ przy odwzorowaniu $-\underline{R}_k^\pi$.

Przedstawmy wektor $\underline{a} \in E^3$ w bazie $\{\underline{k}, \underline{l}, \underline{n}\}$ w postaci (rys.7.3)

$$\underline{a} = \alpha \underline{k} + \beta \underline{l} + \gamma \underline{n} \quad \text{gdzie} \quad \alpha, \beta, \gamma \in \mathbb{R}$$

Rys.7.3

Znajdziemy $-R_k^\pi a$, zatem otrzymamy

$$-R_k^\pi a = (-k \otimes k + l \otimes l + n \otimes n)(\alpha k + \beta l + \gamma n) = -\alpha k + \beta l + \gamma n$$

Porównując wektory a i $-R_k^\pi a$ widać, że wektor $-R_k^\pi a$ został otrzymany przez lustrzane odbicie wektora a względem płaszczyzny prostopadłej do wektora k . Zatem tensor $-R_k^\pi$ odbija wektory względem płaszczyzny prostopadłej do wektora k . Oznaczamy go przez I_k , więc

$$I_k = -R_k^\pi$$

Stąd wynika, że dowolny tensor $-R_k^\varphi \in \mathcal{R}'$ można przedstawić w postaci

$$-R_k^\varphi = -R_k^\pi R_k^{\varphi - \pi} = I_k R_k^{\varphi - \pi}$$

Zatem tensor $-R_k^\varphi$ dokonuje lustrzanego obrotu wektorów o kąt $\varphi - \pi$ wokół wektora k .

Definicja 7.12. Niech $\mathcal{T}_2 = E^n \otimes E^n$. Tensor symetryczny $A \in \mathcal{T}_2^S$ nazywamy określonym

a) dodatnio (nieujemnie), jeśli

$$\bigwedge_{0 \neq \xi \in E^n} \xi \sim A \xi > 0 \quad (>0)$$

b) ujemnie (niedodatnio), jeśli

$$\bigwedge_{0 \neq \xi \in E^n} \xi \sim A \xi < 0 \quad (<0)$$

Tensor symetryczny, który nie jest ani niedodatnio ani nieujemnie określony, nazywamy nieokreślonym.

Twierdzenie 7.18. Niech $\mathcal{T}_2 = E^n \otimes E^n$. Symetryczny tensor $A \in \mathcal{T}_2^S$ jest dodatnio (ujemnie) określony wtedy i tylko wtedy, gdy wartości własne tensora A są liczbami dodatnimi (ujemnymi).

Dowód. Z twierdzenia o rozkładzie widmowym dla tensora symetrycznego wynika, że istnieje baza ortonormalna $\{i_1\}$ przestrzeni E^n taka, że tensor $A \in \mathcal{T}_2^S$ można przedstawić w postaci

$$\underline{A} = \lambda_1 \underline{i}_1 \otimes \underline{i}_1 + \lambda_2 \underline{i}_2 \otimes \underline{i}_2 + \dots + \lambda_n \underline{i}_n \otimes \underline{i}_n$$

gdzie liczby $\lambda_i \in \mathbb{R}$ dla $i = 1, \dots, n$ są wartościami własnymi tensora $\underline{A}$.

Weźmy dowolny niezerowy wektor $\underline{c} \in \mathbb{R}^n$ i przedstawmy go w bazie $\{\underline{i}_1\}$, więc $\underline{c} = c^j \underline{i}_j = c^1 \underline{i}_1 + c^2 \underline{i}_2 + \dots + c^n \underline{i}_n$. Wtedy warunek na to, że tensor $\underline{A}$ jest dodatnio określony, tzn. $\underline{c} \underline{A} \underline{c} > 0$ dla $\underline{c} \in \mathbb{R}^n$ i $\underline{c} \neq 0$ jest równoważny warunkowi $\lambda_1 (c^1)^2 + \lambda_2 (c^2)^2 + \dots + \lambda_n (c^n)^2 > 0$ dla niezerowych $[c^1, c^2, \dots, c^n] \in \mathbb{R}^n$, a to jest możliwe wtedy i tylko wtedy, gdy $\lambda_1 > 0, \lambda_2 > 0, \dots, \lambda_n > 0$. Zatem wartości własne tensora $\underline{A}$ są liczbami dodatnimi.

Podobnie można wykazać, że tensor symetryczny jest nieujemnie (niedodatnio) określony wtedy i tylko wtedy, gdy wartości własne tego tensora są liczbami nieujemnymi (niedodatnimi).

Definicja 7.13. Niech $\mathcal{T}_2 = \mathbb{R}^n \otimes \mathbb{R}^n$ a μ będzie dowolną liczbą rzeczywistą. Potęgą μ -tą tensora dodatnio określonego $\underline{A} \in \mathcal{T}_2$ nazywamy tensor $\underline{A}^\mu$ określony wzorem

$$\underline{A}^\mu = \lambda_1^\mu \underline{i}_1 \otimes \underline{i}_1 + \lambda_2^\mu \underline{i}_2 \otimes \underline{i}_2 + \dots + \lambda_n^\mu \underline{i}_n \otimes \underline{i}_n$$

gdzie $\lambda_i \in \mathbb{R}$ dla $i = 1, \dots, n$ są wartościami własnymi tensora $\underline{A}$, a $\{\underline{i}_1\}$ bazą ortonormalną utworzoną z wektorów własnych.

Twierdzenie 7.19 (o rozkładzie biegunowym). Każdy tensor $\underline{A} \in \mathcal{T}_2$ można przedstawić w postaci biegunowej $\underline{A} = \underline{Q} \underline{P} = \hat{\underline{P}} \hat{\underline{Q}}$, gdzie:

1) tensory $\underline{P}$ i $\hat{\underline{P}}$ są symetryczne, nieujemnie określone i jednoznacznie wyznaczone;

2) tensory $\underline{Q}$ i $\hat{\underline{Q}}$ są ortogonalne.

Jeśli $\det \underline{A} \neq 0$, to tensory $\underline{P}$ i $\hat{\underline{P}}$ są dodatnio określone, a tensory $\underline{Q}$ i $\hat{\underline{Q}}$ wyznaczone są jednoznacznie i $\underline{Q} = \hat{\underline{Q}}$ oraz ponadto

$$3) \operatorname{sgn}(\det \underline{A}) = \operatorname{sgn}(\det \underline{Q}) = \operatorname{sgn}(\det \hat{\underline{Q}})$$

Dowód w przypadku gdy $\det A \neq 0$:

1) tensory $\underline{P}$ i $\hat{\underline{P}}$ określamy wzorami

$$\underline{P} := \sqrt{\underline{A}^T \underline{A}} \quad \text{ i } \quad \hat{\underline{P}} := \sqrt{\underline{A} \underline{A}^T}$$

Wykażemy, że tensor $\underline{P}$ jest symetryczny, dodatnio określony i wyznaczony jednoznacznie.

Ponieważ $(\underline{A}^T \underline{A})^T = \underline{A}^T \underline{A}$ i dla dowolnego niezerowego wektora $\underline{c} \in E^n$ mamy $\underline{c}^T \underline{A}^T \underline{A} \underline{c} = (\underline{A} \underline{c})^T (\underline{A} \underline{c}) > 0$, to stąd wnioskujemy, że tensor $\underline{A}^T \underline{A}$ jest symetryczny i dodatnio określony. Zatem można go przedstawić w postaci widmowej, a więc

$$\underline{A}^T \underline{A} = \lambda_1 \underline{i}_1 \otimes \underline{i}_1 + \lambda_2 \underline{i}_2 \otimes \underline{i}_2 + \dots + \lambda_n \underline{i}_n \otimes \underline{i}_n$$

gdzie λ_i dla $i = 1, \dots, n$ są dodatnimi wartościami własnymi, a $\underline{i}_i$ dla $i = 1, \dots, n$ ortogonalnymi wersorami własnymi tensora $\underline{A}^T \underline{A}$. Zatem mamy

$$\underline{P} = \sqrt{\underline{A}^T \underline{A}} = \sqrt{\lambda_1} \underline{i}_1 \otimes \underline{i}_1 + \sqrt{\lambda_2} \underline{i}_2 \otimes \underline{i}_2 + \dots + \sqrt{\lambda_n} \underline{i}_n \otimes \underline{i}_n$$

Stąd już łatwo zauważyć, że tensor $\underline{P}$ jest symetryczny i dodatnio określony.

Przypuśćmy, że istnieją tensory $\underline{P}$ i $\underline{P}'$ symetryczne dodatnio określone oraz tensory $\underline{Q}$ i $\underline{Q}'$ ortogonalne takie, że $\underline{Q} \underline{P} = \underline{Q}' \underline{P}'$. Dokonując transpozycji tej równości mamy $\underline{P} \underline{Q}^T = \underline{P}' \underline{Q}'^T$. Korzystając z powyższych zależności otrzymamy

$$\underline{P}^2 = \underline{P} \underline{P} = \underline{P} \underline{Q} \underline{Q}^T \underline{P} = \underline{P}' \underline{Q}'^T \underline{Q}' \underline{P}' = \underline{P}' \underline{P}' = \underline{P}'^2$$

Ponieważ tensory $\underline{P}$ i $\underline{P}'$ są dodatnio określone, to stąd $\underline{P} = \underline{P}'$. Zatem tensor $\underline{P}$ jest wyznaczony jednoznacznie.

Podobnie można udowodnić, że tensor $\hat{\underline{P}}$ jest symetryczny, dodatnio określony i jednoznacznie wyznaczony.

2) tensory $\underline{Q}$ i $\hat{\underline{Q}}$ określone wzorami

$$\underline{Q} := \underline{A} \underline{P}^{-1} \quad \text{ i } \quad \hat{\underline{Q}} := \underline{P}^{-1} \underline{A}$$

są, jak łatwo zauważyć, wyznaczone jednoznacznie.

Ponieważ $\tilde{Q}^T \tilde{Q} = (\tilde{A} \tilde{P})^T (\tilde{A} \tilde{P}) = \tilde{P}^T \tilde{A}^T \tilde{A} \tilde{P} = \tilde{P}^T \tilde{P} \tilde{P} = 1$, to tensor $\tilde{Q}$ jest ortogonalny. Podobnie można wykazać, że tensor $\hat{Q}$ jest ortogonalny.

Ponieważ $\tilde{A} = \tilde{Q} \tilde{P} = \tilde{Q} \tilde{P} \tilde{Q}^T \tilde{Q}$ i $\tilde{A} = \hat{P} \hat{Q}$, to z jednoznaczności biegunowego rozkładu tensora $\tilde{A}$ w przypadku gdy $\det \tilde{A} \neq 0$ wynika, że

$$\hat{P} = \tilde{Q} \tilde{P} \tilde{Q}^T \quad \text{ i } \quad \hat{Q} = \tilde{Q}$$

3) niech $\tilde{A} = \tilde{Q} \tilde{P} = \hat{P} \hat{Q}$. Wtedy otrzymamy

$$\det \tilde{A} = \det \tilde{Q} \det \tilde{P} = \det \hat{P} \det \hat{Q}$$

Ponieważ $\det \tilde{P} > 0$ i $\det \hat{P} > 0$, zatem

$$\operatorname{sgn}(\det \tilde{A}) = \operatorname{sgn}(\det \tilde{Q}) = \operatorname{sgn}(\det \hat{Q})$$

P r z y k ł a d 7.9. Niech tensor $\tilde{A} \in \mathcal{T}_2 = \mathbb{R}^3 \otimes \mathbb{R}^3$ ma reprezentację

$$[A^{ij}] = \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 \\ -3 & 0 & 1 \\ 3 & -1 & 1 \end{bmatrix} \quad \text{ w bazie } \{e_i \otimes e_j\} \text{ przestrzeni } \mathcal{T}_2$$

oraz dana jest macierz dodatnio określona

$$[g_{ij}] = [e_i e_j] = \begin{bmatrix} 3 & 2 & 1 \\ 2 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \quad \text{ a stąd } [g^{ij}] = [g_{ij}]^{-1} = \begin{bmatrix} 1 & -1 & 0 \\ -1 & 2 & -1 \\ 0 & -1 & 2 \end{bmatrix}$$

Znajdziemy rozkład biegunowy tensora $\tilde{A}$.

Szukamy tensorów symetrycznych dodatnio określonych $\tilde{A}^T \tilde{A}$ i $\tilde{A} \tilde{A}^T$, więc

$$\begin{aligned} \tilde{A}^T \tilde{A} &= (A^{ij} e_i \otimes e_j)^T (A^{kl} e_k \otimes e_l) = (A^{ij} e_j \otimes e_i) (A^{kl} e_k \otimes e_l) = \\ &= A^{ij} A^{kl} e_{ik} e_j \otimes e_l \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\underline{A}\underline{A}^T &= (A^{ij}\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j)(A^{kl}\underline{e}_k \otimes \underline{e}_l)^T = (A^{ij}\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j)(A^{kl}\underline{e}_l \otimes \underline{e}_k) = \\ &= A^{ij}A^{kl}\underline{e}_{jl} \otimes \underline{e}_k\end{aligned}$$

Stąd wynika, że

$$\begin{aligned}[(A^T A)^{jl}] &= [A^{ij}]^T [g_{ik}] [A^{kl}] = \\ &= \begin{bmatrix} 1 & -3 & 3 \\ 1 & 0 & -1 \\ -1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 2 & 1 \\ 2 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 \\ -3 & 0 & 1 \\ 3 & -1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 6 & -1 & 0 \\ -1 & 2 & -1 \\ 0 & -1 & 2 \end{bmatrix}\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}[(A A^T)^{ik}] &= [A^{ij}] [g_{jl}] [A^{kl}]^T = \\ &= \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 \\ -3 & 0 & 1 \\ 3 & -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 3 & 2 & 1 \\ 2 & 2 & 1 \\ 1 & 1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & -3 & 3 \\ 1 & 0 & -1 \\ -1 & 1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 6 & -11 & 10 \\ -11 & 22 & -21 \\ 10 & -21 & 22 \end{bmatrix}\end{aligned}$$

przy czym macierze $[(A^T A)^{ij}]$ i $[(A A^T)^{ij}]$ są reprezentacjami tensorów $\underline{A}^T \underline{A}$ i $\underline{A} \underline{A}^T$ w bazie $\{\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j\}$.

Rozkładamy widmowo tensory symetryczne $\underline{A}^T \underline{A}$ i $\underline{A} \underline{A}^T$. Szukamy więc wartości własnych i wektorów tych tensorów, tzn. liczb $\lambda \in \mathbb{R}$ i niezerowych wektorów $\underline{a} \in \mathbb{R}^3$ spełniających równania wektorowe

$$(\underline{A}^T \underline{A} - \lambda \underline{1})\underline{a} = \underline{0}, \quad (\underline{A} \underline{A}^T - \lambda \underline{1})\underline{a} = \underline{0}$$

Podstawiając $\underline{A}^T \underline{A} = (A^T A)^{ij}\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j$, $\underline{A} \underline{A}^T = (A A^T)^{ij}\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j$, $\underline{1} = g^{ij}\underline{e}_i \otimes \underline{e}_j$, $\underline{a} = a_k \underline{e}^k$ do powyższych równań otrzymamy równania

$$((A^T A)^{ij} - \lambda g^{ij})a_j \underline{e}_i = \underline{0}, \quad ((A A^T)^{ij} - \lambda g^{ij})a_j \underline{e}_i = \underline{0}$$

które są równoważne równaniom macierzowym

$$[(A^T A)^{ij} - \lambda g^{ij}][a_j] = [0], \quad [(A A^T)^{ij} - \lambda g^{ij}][a_j] = [0]$$

Rozpisując i podstawiając dane liczbowe otrzymamy

$$\begin{bmatrix} 6-\lambda & -1+\lambda & 0 \\ -1+\lambda & 2-2\lambda & -1+\lambda \\ 0 & -1+\lambda & 2-2\lambda \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_1 \\ a_2 \\ a_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$\begin{bmatrix} 6-\lambda & -11+\lambda & 10 \\ -11+\lambda & 22-2\lambda & -21+\lambda \\ 10 & -21+\lambda & 22-2\lambda \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_1 \\ a_2 \\ a_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

Równania te mają niezerowe rozwiązania, tzn. $[a_1] \neq [0]$ wtedy i tylko wtedy, gdy

$$\det \begin{bmatrix} 6-\lambda & -1+\lambda & 0 \\ -1+\lambda & 2-2\lambda & -1+\lambda \\ 0 & -1+\lambda & 2-2\lambda \end{bmatrix} = 0 \quad \det \begin{bmatrix} 6-\lambda & -11+\lambda & 10 \\ -11+\lambda & 22-2\lambda & -21+\lambda \\ 10 & -21+\lambda & 22-2\lambda \end{bmatrix} = 0$$

a stąd w obu przypadkach otrzymamy

$$-(\lambda - 1)^2(\lambda - 16) = 0$$

co oznaczają, że liczby $\lambda = 1$ lub $\lambda = 16$ są wartościami własnymi tensorów $\hat{A}^T \hat{A}$ i $\hat{A} \hat{A}^T$. Współrzędne wektorów własnych dla tensorów $\hat{A}^T \hat{A}$ i $\hat{A} \hat{A}^T$ odpowiadających wartości własnej $\lambda = 1$ spełniają układy równań

$$\begin{bmatrix} 5 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_1 \\ a_2 \\ a_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \quad \begin{bmatrix} 5 & -10 & 10 \\ -10 & 20 & -20 \\ 10 & -20 & 20 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_1 \\ a_2 \\ a_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

stąd otrzymamy

$$\begin{cases} a_1 = 0 \\ a_2 = t \\ a_3 = s \end{cases} \text{ dla } t, s \in \mathbb{R} \quad \begin{cases} a_1 = 2t - 2s \\ a_2 = t \\ a_3 = s \end{cases} \text{ dla } t, s \in \mathbb{R}$$

Zatem

$$N_{\lambda=1} = \{ \underline{a} \in \mathbb{E}^3 : \underline{a} = t \underline{e}_2 + s \underline{e}_3 \text{ dla } t, s \in \mathbb{R} \}$$

$$\hat{N}_{\lambda=1} = \{ \underline{a} \in \mathbb{E}^3 : \underline{a} = 2(t - s) \underline{e}_1 + t \underline{e}_2 + s \underline{e}_3 \text{ dla } t, s \in \mathbb{R} \}$$

a stąd

$$\dim N_{\lambda=1} = \dim \hat{N}_{\lambda=1} = 2$$

Współrzędne wektorów własnych dla tensorów $\underline{A}\underline{A}$ i $\underline{A}\underline{A}^T$ odpowiadających wartości własnej $\lambda = 16$ spełniają układy równań

$$\begin{bmatrix} -10 & 15 & 0 \\ 15 & -30 & 15 \\ 0 & 15 & -30 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_1 \\ a_2 \\ a_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix} \quad \text{i} \quad \begin{bmatrix} -10 & 5 & 10 \\ 5 & -10 & -5 \\ 10 & -5 & -10 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a_1 \\ a_2 \\ a_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ 0 \end{bmatrix}$$

a stąd otrzymamy

$$\begin{cases} a_1 = 3r \\ a_2 = 2r \\ a_3 = r \end{cases} \quad \text{dla } r \in \mathbb{R} \quad \begin{cases} a_1 = r \\ a_2 = 0 \\ a_3 = r \end{cases} \quad \text{dla } r \in \mathbb{R}$$

Zatem

$$N_{\lambda=16} = \{ \underline{a} \in \mathbb{E}^3 : \underline{a} = 3r\underline{e}^1 + 2r\underline{e}^2 + r\underline{e}^3 \quad \text{dla } r \in \mathbb{R} \}$$

$$\hat{N}_{\lambda=16} = \{ \underline{a} \in \mathbb{E}^3 : \underline{a} = r\underline{e}^1 + r\underline{e}^3 \quad \text{dla } r \in \mathbb{R} \}$$

a stąd

$$\dim N_{\lambda=16} = \dim \hat{N}_{\lambda=16} = 1$$

Szukamy baz ortogonalnych $\{\underline{d}_\alpha\}$ i $\{\hat{\underline{d}}_\alpha\}$ przestrzeni $\mathbb{E}^3$ złożonych z wektorów własnych tensorów odpowiednio $\underline{A}\underline{A}$ i $\underline{A}\underline{A}^T$. Z podprzestrzeni dwuwymiarowych $N_{\lambda=1}$ i $\hat{N}_{\lambda=1}$ wybieramy po dwa wektory ortogonalne $\underline{d}_1, \underline{d}_2 \in N_{\lambda=1}$ i $\hat{\underline{d}}_1, \hat{\underline{d}}_2 \in \hat{N}_{\lambda=1}$, a z podprzestrzeni jednowymiarowych $N_{\lambda=16}$ i $\hat{N}_{\lambda=16}$ po jednym wektorze $\underline{d}_3 \in N_{\lambda=16}$ i $\hat{\underline{d}}_3 \in \hat{N}_{\lambda=16}$. A więc

$$\begin{cases} \underline{d}_1 = \underline{e}^2 \\ \underline{d}_2 = \underline{e}^2 + 2\underline{e}^3 \\ \underline{d}_3 = 3\underline{e}^1 + 2\underline{e}^2 + \underline{e}^3 \end{cases} \quad \begin{cases} \hat{\underline{d}}_1 = 2\underline{e}^1 + \underline{e}^2 \\ \hat{\underline{d}}_2 = 2\underline{e}^1 + 3\underline{e}^2 + 2\underline{e}^3 \\ \hat{\underline{d}}_3 = \underline{e}^1 + \underline{e}^3 \end{cases}$$

są bazami ortogonalnymi przestrzeni $\mathbb{E}^3$ złożonymi z wektorów własnych tensorów odpowiednio $\underline{A}\underline{A}$ i $\underline{A}\underline{A}^T$, ponieważ

$$\underline{d}_1 \underline{d}_2 = \underline{e}^2 (\underline{e}^2 + 2\underline{e}^3) = g^{22} + 2g^{23} = 2 + 2(-1) = 0$$

$$\hat{d}_1 \hat{d}_2 = (2\underline{e}^1 + \underline{e}^2)(2\underline{e}^1 + 3\underline{e}^2 + 2\underline{e}^3) = 4g^{11} + 8g^{12} + 3g^{22} + 4g^{13} + 2g^{23} = 4 - 8 + 6 + 0 - 2 = 0$$

Dokonując ortonormalizacji tych baz otrzymamy

$$\begin{cases} \underline{n}_1 = \frac{1}{\sqrt{2}} \underline{e}^2 \\ \underline{n}_2 = \frac{1}{\sqrt{6}} \underline{e}^2 + \frac{2}{\sqrt{6}} \underline{e}^3 \\ \underline{n}_3 = \frac{3}{\sqrt{3}} \underline{e}^1 + \frac{2}{\sqrt{3}} \underline{e}^2 + \frac{1}{\sqrt{3}} \underline{e}^3 \end{cases} \quad \begin{cases} \hat{n}_1 = \frac{2}{\sqrt{2}} \underline{e}^1 + \frac{1}{\sqrt{2}} \underline{e}^2 \\ \hat{n}_2 = \frac{2}{\sqrt{6}} \underline{e}^1 + \frac{3}{\sqrt{6}} \underline{e}^2 + \frac{2}{\sqrt{6}} \underline{e}^3 \\ \hat{n}_3 = \frac{1}{\sqrt{3}} \underline{e}^1 + \frac{1}{\sqrt{3}} \underline{e}^3 \end{cases}$$

Zależności między bazami $\{\underline{n}_\alpha\}$ i $\{\underline{e}^i\}$ oraz $\{\hat{n}_\alpha\}$ i $\{\underline{e}^i\}$ mają postać

$$\underline{n}_\alpha = g_{\alpha i} \underline{e}^i$$

$$\hat{n}_\alpha = \hat{g}_{\alpha i} \underline{e}^i$$

Stąd wynika, że

$$[g_{\alpha i}] = \begin{bmatrix} 0 & \frac{\sqrt{2}}{2} & 0 \\ 0 & \frac{1}{6} \sqrt{6} & \frac{1}{3} \sqrt{6} \\ \sqrt{3} & \frac{2}{3} \sqrt{3} & \frac{\sqrt{3}}{3} \end{bmatrix} \quad \text{ i } \quad [\hat{g}_{\alpha i}] = \begin{bmatrix} \sqrt{2} & \frac{1}{2} \sqrt{2} & 0 \\ \frac{1}{3} \sqrt{6} & \frac{1}{2} \sqrt{6} & \frac{1}{3} \sqrt{6} \\ \frac{1}{3} \sqrt{3} & 0 & \frac{1}{3} \sqrt{3} \end{bmatrix}$$

Z twierdzenia o rozkładzie widmowym dla tensora symetrycznego wynika, że

$$\underline{\underline{A}}^T \underline{\underline{A}} = 1 \underline{\underline{n}}_1 \otimes \underline{\underline{n}}_1 + 1 \underline{\underline{n}}_2 \otimes \underline{\underline{n}}_2 + 16 \underline{\underline{n}}_3 \otimes \underline{\underline{n}}_3$$

$$\underline{\underline{A}} \underline{\underline{A}}^T = 1 \underline{\underline{\hat{n}}}_1 \otimes \underline{\underline{\hat{n}}}_1 + 1 \underline{\underline{\hat{n}}}_2 \otimes \underline{\underline{\hat{n}}}_2 + 16 \underline{\underline{\hat{n}}}_3 \otimes \underline{\underline{\hat{n}}}_3$$

a stąd mamy

$$\underline{\underline{P}} = \sqrt{\underline{\underline{A}}^T \underline{\underline{A}}} = 1 \underline{\underline{n}}_1 \otimes \underline{\underline{n}}_1 + 1 \underline{\underline{n}}_2 \otimes \underline{\underline{n}}_2 + 4 \underline{\underline{n}}_3 \otimes \underline{\underline{n}}_3$$

$$\underline{\underline{\hat{P}}} = \sqrt{\underline{\underline{A}} \underline{\underline{A}}^T} = 1 \underline{\underline{\hat{n}}}_1 \otimes \underline{\underline{\hat{n}}}_1 + 1 \underline{\underline{\hat{n}}}_2 \otimes \underline{\underline{\hat{n}}}_2 + 4 \underline{\underline{\hat{n}}}_3 \otimes \underline{\underline{\hat{n}}}_3$$

Zatem jest oczywiste, że

$$\tilde{P}^{-1} = 1\tilde{n}_1 \otimes \tilde{n}_1 + 1\tilde{n}_2 \otimes \tilde{n}_2 + \frac{1}{4} \tilde{n}_3 \otimes \tilde{n}_3$$

$$\hat{P}^{-1} = 1\hat{n}_1 \otimes \hat{n}_1 + 1\hat{n}_2 \otimes \hat{n}_2 + \frac{1}{4} \hat{n}_3 \otimes \hat{n}_3$$

Znajdziemy tensory ortogonalne $\tilde{Q}$ i $\hat{Q}$, więc

$$\tilde{Q} = \tilde{A} \tilde{P}^{-1} = (A^{ij} e_i \otimes e_j) (\tilde{P}^{-1\alpha\beta} \tilde{n}_\alpha \otimes \tilde{n}_\beta) = A^{ij} \tilde{P}^{-1\alpha\beta} g_{j\alpha} e_i \otimes \tilde{n}_\beta$$

$$\hat{Q} = \hat{P}^{-1} \hat{A} = (\hat{P}^{-1\alpha\beta} \hat{n}_\alpha \otimes \hat{n}_\beta) (A^{ij} e_i \otimes e_j) = \hat{P}^{-1\alpha\beta} A^{ij} g_{\beta i} \hat{n}_\alpha \otimes e_j$$

a stąd

$$[Q^{i\beta}] = [A^{ij}] [g_{j\alpha}] [\tilde{P}^{-1\alpha\beta}] =$$

$$= \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 \\ -3 & 0 & 1 \\ 3 & -1 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 0 & 3 \\ \frac{1}{2} \sqrt{2} & \frac{1}{6} \sqrt{6} & \frac{2}{3} \sqrt{3} \\ 0 & \frac{1}{3} \sqrt{6} & \frac{1}{3} \sqrt{3} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{4} \end{bmatrix} =$$

$$= \begin{bmatrix} \frac{1}{2} \sqrt{2} & -\frac{1}{6} \sqrt{6} & \frac{1}{3} \sqrt{3} \\ 0 & \frac{1}{3} \sqrt{6} & -\frac{2}{3} \sqrt{3} \\ -\frac{1}{2} \sqrt{2} & \frac{1}{6} \sqrt{6} & \frac{2}{3} \sqrt{3} \end{bmatrix}$$

$$[\hat{Q}^{\alpha j}] = [\hat{P}^{-1\alpha\beta}] [\hat{g}_{\beta i}] [A^{ij}] =$$

$$= \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{4} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \sqrt{2} & \frac{1}{2} \sqrt{2} & 0 \\ \frac{1}{3} \sqrt{6} & \frac{1}{2} \sqrt{6} & \frac{1}{3} \sqrt{6} \\ \frac{1}{3} \sqrt{3} & 0 & \frac{1}{3} \sqrt{3} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 1 & -1 \\ -3 & 0 & 1 \\ 3 & -1 & 1 \end{bmatrix} =$$

$$= \begin{bmatrix} -\frac{1}{2}\sqrt{2} & \sqrt{2} & -\frac{1}{2}\sqrt{2} \\ -\frac{1}{6}\sqrt{6} & 0 & \frac{1}{2}\sqrt{6} \\ \frac{1}{3}\sqrt{3} & 0 & 0 \end{bmatrix}$$

Znajdziemy reprezentacje tensorów Q i $\hat{Q}$ w bazie wyjściowej $\{e_i \otimes e_j\}$, zatem

$$\begin{aligned} [Q^{ij}] &= [Q^{i\beta}][g_{\beta k}][g^{kj}] = \\ &= \begin{bmatrix} \frac{1}{2}\sqrt{2} & -\frac{1}{6}\sqrt{6} & \frac{1}{3}\sqrt{3} \\ 0 & \frac{1}{3}\sqrt{6} & -\frac{2}{3}\sqrt{3} \\ -\frac{1}{2}\sqrt{2} & \frac{1}{6}\sqrt{6} & \frac{2}{3}\sqrt{3} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & \frac{1}{2}\sqrt{2} & 0 \\ 0 & \frac{1}{6}\sqrt{6} & \frac{1}{3}\sqrt{6} \\ \sqrt{3} & \frac{2}{3}\sqrt{3} & \frac{1}{3}\sqrt{3} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & -1 & 0 \\ -1 & 2 & -1 \\ 0 & -1 & 2 \end{bmatrix} = \\ &= \begin{bmatrix} 0 & 1 & -1 \\ -1 & 0 & 1 \\ 1 & -1 & 1 \end{bmatrix} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} [\hat{Q}^{ij}] &= [g^{ik}][\hat{g}_{k\alpha}][\hat{Q}^{\alpha j}] = \\ &= \begin{bmatrix} 1 & -1 & 0 \\ -1 & 2 & -1 \\ 0 & -1 & 2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \sqrt{2} & \frac{1}{3}\sqrt{6} & \frac{1}{3}\sqrt{3} \\ \frac{1}{2}\sqrt{2} & \frac{1}{2}\sqrt{6} & 0 \\ 0 & \frac{1}{3}\sqrt{6} & \frac{1}{3}\sqrt{3} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} -\frac{1}{2}\sqrt{2} & \sqrt{2} & -\frac{1}{2}\sqrt{2} \\ -\frac{1}{6}\sqrt{6} & 0 & \frac{1}{2}\sqrt{6} \\ \frac{1}{3}\sqrt{3} & 0 & 0 \end{bmatrix} = \\ &= \begin{bmatrix} 0 & 1 & -1 \\ -1 & 0 & 1 \\ 1 & -1 & 1 \end{bmatrix} \end{aligned}$$